

عنوان مقاله:

بررسی شدت تنیدگی و ارتباط آن با خودکارآمدی و کیفیت زندگی بیماران همودیالیزی بیمارستان امام خمینی (ره) شهرستان شیروان در سال ۱۴۰۱

محل انتشار:

مجله دانشگاه علوم پزشکی خراسان شمالی، دوره 16، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

فاطمه ربانی - Nursing student, Student Research Committee, Shirvan School of Nursing, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

نگین محبی - Nursing student, Student Research Committee, Shirvan School of Nursing, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

سمیه حیاتی - Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

اندیشه حامدی - PhD student, Student Research Committee, Shiraz University of Medical Sciences, Shiraz, Iran

رضوانه منظور - Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

اعظم سعیدی کیا - Instructor, Shirvan School of Nursing, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

زهرا قاسم پور - Instructor, Shirvan School of Nursing, North Khorasan University of Medical Sciences, Bojnord, Iran

خلاصه مقاله:

مقدمه: نارسایی مزمن کلیوی به طور مستقیم و غیرمستقیم، کیفیت زندگی مبتلایان را تغییر می دهد. برای حفظ کیفیت زندگی، خودکارآمدی نقش موثری دارد. بررسی ارتباط بین تنیدگی، کیفیت زندگی و خودکارآمدی می تواند پرستاران را در به کارگیری شیوه های مناسب برای ارتقای کیفیت زندگی بیماران یاری دهد؛ لذا، مطالعه حاضر با هدف تعیین شدت تنیدگی و ارتباط آن با خودکارآمدی و کیفیت زندگی بیماران همودیالیزی بیمارستان امام خمینی شهرستان شیروان انجام شد. روش کار: مطالعه حاضر مقطعی هم بستگی بود و به روش سرشماری و با مشارکت ۷۷ نفر از بیماران همودیالیزی در سال ۱۴۰۱ انجام شد. ابزارهای پژوهش شامل فرم مشخصات دموگرافیک، پرسش نامه های کیفیت زندگی، تنیدگی بیماران همودیالیزی و سنجش عمومی خودکارآمدی بود. داده ها با نرم افزار SPSS ۱۹ تجزیه و تحلیل شدند. یافته ها: میانگین سن و وزن شرکت کنندگان به ترتیب، $5/56 \pm 73/14$ سال و $48/66 \pm 15/17$ کیلوگرم بود که از این بین، $7/59$ درصد آقا بودند و $6/41$ درصد از کل شرکت کنندگان به مدت ۱ تا ۳ سال دیالیز می شدند. بین میانگین نمره تنیدگی و نمره برخی از ابعاد کیفیت زندگی ارتباط معناداری وجود داشت ($P < 0.05$)، درحالی که ارتباط معناداری بین میانگین نمره تنیدگی و خودکارآمدی مشاهده نشد. همچنین، بین میانگین نمره خودکارآمدی و برخی ابعاد کیفیت زندگی ارتباط معناداری یافت نشد ($P \leq 0.05$). نتیجه گیری: با توجه به نتایج، با کاهش شدت تنیدگی بیماران همودیالیزی، کیفیت زندگی آنان بهبود می یابد. در این میان، افرادی که سطح خودکارآمدی بالاتری دارند، شدت تنیدگی کمتری را تجربه می کنند. لذا، تلاش کادر درمان شناخت عوامل تنیدگی را و به کارگیری مداخلاتی برای کاهش آن به منظور بهبود کیفیت زندگی بیماران است

کلمات کلیدی:

Hemodialysis, Self-efficacy, Stress, Quality of life, تنیدگی, خودکارآمدی, کیفیت زندگی, همودیالیز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1957515>

